

ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΗΣ "ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ,"

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ,

Διακρίσσαντες την προήσυχον μας εις την όβριον της Πατρίδος μας, ως παράγοντες Έλευθερίας, Δημοκρατίας, Ειρήνης και Πολιτισμού και ως διαρκείας να εισφέρη την συμβολήν της εις μίαν παραγμένην ανθρωπότητα,

Συναισθανόμενοι την ιστορικόν ύποχρέωσιν να βοηθήσωμεν εις τόν όριστικόν τεμαχισμόν ενός μακρού και έθιαλτικού παρελθόντος δικτατορικού, αυταρχικού, καταπίεσης του πατριωτισμού και προδοσίας της Δημοκρατίας,

Απεχθόντες την καθολικόν άποψήσωμεν από την πλήρη διάφωσιν έπιβου του Νεωτέρου Έλληνισμού, την έπικίνδυνον απόδοσιν του όθρησίου βίου, την πλοσυρόφροσιν του πόθου της ριζικής Άλλαγής, καθώς και την έντανον όγυιαν του δού το παρά και το μέλλον του τόπου,

Αναγοραζόμενοι προς το έξον αίτημα του Λαού μας περι ασδασμού τών βλασίων του, προστασίας της έθνικής άκεραιότητας και άξιοποίησης, πραγματοποίησης της λαϊκής ένότητας και κοινωνικού μετασχηματισμού,

Βιολογώντας, τέλος, η άποτελέσωμεν την πρωτοπορίαν του όθρησιος προς άνοσηψήσασιν του γένους του έλληνικού παράγοντος και διαμείψασιν της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής Δημοκρατίας,

Καλούμεν εις ένιασιν συγκέντρωσιν όλως τών άγωνιστικών δυνάμεις του τόπου, άνεξαρτήτως πολιτιστικής και κοινωνικής προέλευσεως, εις τήν πλειοψηφία ενός καθ' όλοκληρίαν νέου λαϊκού κινήματος, γενικής έλληνικής εις τήν γενικήν του σύλληψιν, γνησίας δημοκρατικού εις τήν πολιτικόν του τοποθέτησιν και γνησίας προοδικτικόν εις τήν κοινωνικόν του κατασκευσιν, όπο τον τίτλον "ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ".

Επισημαίνουμε,

Παρά το ύπόχρον άγωνιστικόν ήθος και τας άναγνώριτάς βλαστίαις του Έλληνικού Λαού όπέρ της Έλευθερίας και της Δημοκρατίας, ή χώρα ύφίσταται, κατά την τελευταίον όθως έκκορασίαν, συνεχής και συγκλονιστικής περιπέτειας, όφειλόμενης κυρίως: α) Εις τήν άμελίτητον συγκρούσιν τών Μεγάλων Δυνάμεων εις τήν εισήσθησιν γεωγραφικήν μας περιχρήν. β) Εις τών περιτριβήσασιν, λόγω άνεπαρκούς έκμεταλλεύσεως, οικονομικής δυνατότητος του τόπου. γ) Εις τήν τροχιακήν άνάσθησιν της συμμετρήσεως τών πολιτικών εις τόν έθνικόν εισδωρισμόν και δ) Εις τήν κρεμασίαν της πολιτικής ήγέσιως, ή όποια άπέδειξη, σχεδόν πάντοτε, κατατμήν τήν δημοκρατικόν του Λαού, πλοσυρόφροσιν τών πόθου και τας αίτήσάτ του.

Η νεώτερα πολιτική ήγέσια δέν ή δύναμη η άποτακική εις τας δύο βασικάς της καθήκοντα: Να έπιτύχη ισταρρότητα της Έλλάδος εις τας διεθνείς σχέσεις της και να έκφράση τόν καθολικόν και μόνιμον αίτημα της όργανώσεως μίως σύγχρονου δημοκρατίας. Υπήρξε τώσων άνόικων και ένδοξούκ ή πολιτική ήγέσια, ώστε εις όρισμένους περιόδους ο έλληνικός παράγον έβλεν ύποστή — με θετική ή αρνητικήν συμβολήν όλων τών Κοσμούτων — άλοκληρωτικήν σχεδόν έξασθησιν, με όδυμνόν άντίετατον δια τήν έθνικήν μας ενότητα και τήν άπομικήν μας ύποβρίν: Η Έλλάς, εις τας έξωτερικός της σχέσεις, όθως δέν ύφίστατο διασπασμόν, ύπεκρίσθη εις τήν παραγραφήν τών βλαστίαις της. Και ο Λαός έξησυχάετο με ύποστή τήν συνυπόστα δικτατορικόν καταστάσιν και να δοκιμήζη τήν όδύνον του άλληλοσπαταριού, ένω σύγχρονως παρεδίδετο εις τήν έκμετάλλευσιν μίως όλιγοχρήσιου του πλούτου, συνεικοινομήσασιν από τόν ζύνον κεφάλαιον.

Κατά τήν μακράν αυτήν περίοδον τόν έθνικόν βίον, εις τήν πολιτικόν μας ζώνην είδίσασαν έκ έλακλήρων οι όλιγοχρήσιμη δυνάμεις. Χωρίς φυσικά, να διαδραμάτιζαν όργανικόν συνδυασμόν με τόν έργοζώσαν Λαόν, καθύβρισαν να παραμένον στενωπότητα συντηρημαί και συνεχής άνανεσόμενοι εις τήν ήγέσιαν των. Χωρίς τόν στοιχειώδη εισθρημα εθίνης έκμεταλλεύσεσιν εις τήν σύγχρονήν της ένότητι. Έροιστοσύλησιν τόν έθνικόν εισθρημα και τόν πατριωτισμόν. Διήρσαν τόν Λαόν εις μίαν από τός πλέον άποφασιστικός στιγμής της ιστορικότητος του δοκιμασίας. Ησυχασαν τήν έξουσίαν προς θέλεσιν τών όλίγων και εις όρος τών πολλών. Ανίστασκάν και διατρέσαν τήν λειτουργίαν τών δημοκρατικόν βλαστίαις και κοτηρήσασιν τών άξιοπρέκειας ενός Έλευθέρου και δημοκρατικού Λαού. Παύσαν τόν δόγμα της έθνικής μας κυριαρχίας και μετέβαλον τήν χώραν εις περιματόζω της διεθνούς ζωής.

Η περιπέτεια της τελευταίας δεκαετίας έμφανίζει κατά τρόπον όμνόν τήν δραμοτικότητά του νεοελληνικού προβλήματος, από τής πλειοψηφίας τών έξωτερικών και έσωτερικών παραγόντων, οι όποιοι τόν έπερέζωσαν και τόν διαμυρνώσαν. Η ήγέσια τού Κ.Κ.Ε., ο παλαιός πολιτικός κόσμος και γενικά όσοι είχαν πρωταγωνιστήσει εις τόν γεγονότων, από τής άκαμψιμότητος στάσεως μέχρι της άποκοφωμένης ένός πρωτοφανούς άλληλοσπαταριού, φέρουν άπάντων του Λαού άκερασίαν εθίνην. Είτε μετέβλησαν εις όργανα προς έξυπαρκτήσασιν άποκαλειστικής και μόνον ζύνον συμφέρουσιν, με κίνδυνον διαμελισμού της χώρας, είτε με-

τεβλήσαν εις δυνάμεις του Λαού και έκπαύσαν τήν Αντίθρησιν, ύποκαμψήσασιν σταθούς τόν έθνικόν εισθρημα. Οδύσασιν Λαός έπρόβδη τώσων πολλών από τήν ήγέσιαν του, όσον ο Έλληνας.

★

Και όν μόν οι δυνάμεις του έξτρεμισμού έξοτελέσαν τήν καταστροφικήν των μαχίαν, όπως πάντοτε τόν έπρόβδη εις τήν ιστορίαν, οι προοδικτικαί δυνάμεις του τόπου δέν άπέτυχαν τήν συμφόρην. Ένώ εις τας άγωνιστικαίς δυνάμεις ενός τόπου άνήκει πάντοτε ή τμή και τόν πρόσρονον της πρωτοπορίας εις τόν χώραν της ιστορίας εις τήν Έλλάδα δέν ήβυθήσαν η άξιοπρέκειαν της άποφασιστικήςν συμβολήν των εις τούς νεώτερος όγυιαν του Έθνος και εις τήν άντίσθησιν κατά τής τριπλής καταπίεσι: Να δεσποσύον εις τόν όθρησιον βίον και να άσκήσων τήν έξουσίαν όπέρ του Έθνος και του Λαού. Να έκδημοκρατοποιήσασιν τήν απολαυβριμένην εις τήν πολιτικόν και κοινωνικήν της διαδραμάτιζασιν τήν έλληνακήν κοινωνικόν και να πλέρουν τόν δεσπορίον εις τήν γενεαοικουσίαν τόν αίτιον.

Όργανική και μόνιμος άδυναμία τών προοδικτικόν Έλλάδος ύπέρ ης άπουσία ένιασιν, δημοκρατικού πολιτικού όργάνου καθήσασιν τών προοδικτικόν άποφασιστικόν. Ένας Κόμματος άποσπασμένου συνεχής εις σπητήν έσπαθή και άλληλοεξορτήσιν με τούς έπρόκομμένους και δυναμείς να έροιστή με συνέπειαν και τώλμην πρόγραμμα ύπέρ του Λαού και να περιφροσθή, άπέναντι εισθρησασιν έπίβολλας, τόν δόγμα της έθνικής μας κυριαρχίας.

Πρός τήν κατεύθυνσιν της ένιασιν συγκεντρώσεως και όργανώσεως των προοδικτικόν δυνάμεις καταβλήσαν πολλοί προσπάθειαι. Είτε όθως άπέτυχαν εν τή γενικήν των, είτε εις σύνταμον χρονικών διάστημα καταπερόβθησαν από τήν ήγέσιαν των — πολιτικόν, άνοχηριστικήν και εισθρησασιν ήγέσιαν — είτε διασπασθήσαν και έξεφιλίσθησαν από τας εισθρησασιν και έξεθρικά στοιχεία. Άλλα πολιτικά σχήματα δέν ήβυθήσαν με παρακόμψων τας διαμετρικές άντικειμενικός συνθήκας μιας τώσων παραγμένης διεθνούς και έσωτερικής καταστάσεως και από τής πρώτης στιγμής συνήρσαν τήν ασυκοφαντικήν έκπληκτικόν του έξτρεμισμού.

Μετά τήν γενικήν διαπίστωσιν ότι τόν Κόμμα των Φιλελευθέρων μετέθη προς τόν Συντηρητισμόν, οι προοδικτικαί και μόζοι άνεξαρτήσασιν τήν ζώνη τού νεοελληνικού πολιτικού προβλήματος εις τήν ΕΠΕΚ. Ός πολιτική και κοινωνική

φυλαγία έκτακτου είς τήν συνείδησιν τής νέας Γενιάς, Γενιάς των μεγάλων επίτευξών και των δραματικών απογοητεύσεων. Άνάγκη ως ιστορικά, πολιτικά και κοινωνικά αναγκαίαις μέσα από τους δραματικούς και τα αήθητα ενός βασανισμένου και προδομένου Λαού. Έξελθόντες είς τας ελπίδας του 1950 δια να κολήθω τον μέγα κενόν, πού υπήρχε μεταξύ των δύο άκρων και εδραιώσαντες είς τας ελπίδας του 1951, κατόπι έντοτικής οργανώσεως και καθοδηγήσεως. Άκριβός επειδή ήτο κένον κίνητρο, απηλλαγμένον των εύθυνών του παρελθόντος, ήδύνατο είς μίαν μυριακήν έξόρμησιν να διεθίσει είς τήν λήθην ενός χωρίων τούς Έλληνας και να δραμογραφίση τας προοπτικές ενός γνησίου δημοκρατικού μέλλοντος, όσπουσιν συνειδητήν προεδρικήν πολιτικήν είς όλας τούς τομείς.

Αυτούς ή ΕΠΕΚ προσέφερε είς τας προεδρικές μάχας τήν μεγαλειότητα και τελευταίαν απογοητεύσιν. Ενώ έπραττανόσιτες κατά μέγιστον ποσοτήν τήν ερήνευσιν — καθόλου και άπετάλητον αίτημα τής αντιπρακτικής πλειοψηφίας του Λαού — έπραττόσι και πάλιν τήν ίδεαν τής άσπυξίας ενός λαϊκού κινήματος, χειραφετημένου από τά ήνα σφραγίστα και προαιρέτου να πραγματοποιή τήν κοινωνικήν άλλαγήν. Δέν κατόρθωσαν να συνειδητοποιήσιν τήν ιστορικήν τήν άποσπάρτην διά μίαν ριζικήν κοινωνικήν άσπυξίαν. Δέν έπίτευξε ν' άναπαύθη είς ένα λαϊκόν Κίνημα. Έξελκίσθη είς ένα προσημασθέν, παλακομαρκετικόν απόλυτον άπιστοδομοκρατικό και αύταρχισμόν. Ησκαζε τήν έξουσίαν ως όργανον τών όλιγαρχικών δυνάμεων. Απεδείχθη, έί ίσση με τά παλαιά Κόμματα, έπιβεπτική είς τας ενεργείας των ζήτων. Δεχειρίσθη με άφέλικον τά πολιτικόν πρόβλημα και έπρωτοστάτησεν είς τήν καθιέρωσιν του πλειοψηφικού δια τάν παραδόχη τελικώς τήν έξουσίαν είς τήν Αντίδρασιν, έί όλοκληρην υπερίσθησιν δια τήν σμειντήν έπικίνδυνον πορρήν του δημοσίου όίω. Μετά τήν έκλογικήν συντηρήν των δύο συνεργαζομένων Κομμάτων του πρώην Κέντρου και τήν μορσίαν και όρατικήν άποσύνθεσιν των παλαιών κομματικών σχηματίων, ή ΕΠΕΚ συνεταιρίσθη ήθεολογικά και πολιτικά με τά Κόμμα των Φιλελευθέρων, από τών άρχόντων του όπαίου έκπροσωπέται, ως έξηρημένην όργάνωσιν, είς τήν Βουλήν. Η ΕΠΕΚ, όφου έπασταγορήσασιν τόν πάσαν τής Άλλάγης, έγκατελείθη υπό του Λαού.

★

Η δημιουργηθείσα μετά τας τελευταίας έκλογάς κρίσις τοποθετεί τά νεοελληνικά πολιτικά και κοινωνικά πρόβλημα κατά τρόπον άδραν και έπιλείοντα. Ηδη είς τόν πολιτικόν στίβον κινούται προσημασπή κομματική συγκυρήματα — με τήν αὐτήν περίου πολιτικήν, οικονομικήν και κοινωνικήν τοποθέτησιν. Δεσφάζονται άπό άλληλομαχηρίως πατρίδας — όργανα συντηρήσεως, άποσυνθέσεως και

έκρηδενισμοί. Αί άποσπαστείς όργανωτικές άνοσητόθεις και δημοκρατικές διασφάσεις είναι άδύνατον να τά περιόρισον από τόν άμελλικόν κόπον τής θοράς και τής έξοφασίσεως. Απέδειξαν ότι δέν είναι, ούτε είναι δυνατόν να γίνουσι ποτέ, δημοκρατικοί, ούτε ως πρόγραμμα, ούτε ως όργάνωσις, ούτε ως θέλησις. Ήγήσαν και είναι οι δηλητηρισμοί των καρπών τής έμφυλίου διαμάχης δια γένειν. Και ή καταδικη των είς τήν συνειδητήν του Λαού και πρό πάντός, των νέων ανθρώπων, είναι όριστική και άπετάλητος. Πάντοτε οι Λαοί τιμωρούσι όσους απέδειχθησαν καλύτεροι των προσώπων του, όσους έπασταγορήσαν και έκατελείθησαν τούς έλαούς πέδους του. Η Νευτήρα Έλλάς, είς τήν παρίσταν τήν, τά συγκυρήσθη από τά παρελθόν μόνη τήν θέσιν και τό μαρτύριον του Λαού τής. Και θα παροδώς είς τήν σκέψη τήν ιστορία τούς πρηνήτας τής συμφοράς τής και τούς έμπαρους τών θύτων τής.

Πρόστυπον και έπιτακτικόν κούβητον των Έλλήνων και τών Έλληνίδων είναι ή ελλειρητής και έγκαυρος άντιμαχία τού στυγικού πολιτικού πρόβληματος, συνιστηομένου είς τήν έντασιν συγκυρήσασιν και όργάνωσιν των προεδρικών δυνάμεων του τόπου. Κυρίως τήν άδραν και ενεργόν παρίσταν των δυνάμεων αυτών είς τήν πολιτικήν ζυγή, ό τόπος θα άλληγήθω ριζαίως είς έγκατελείθησιν τυραννίας. Και ή Έλλάς θα διεθισθή και πάλιν είς τό χάος...

★

Η άπροεδρική Ένωσις φιλοδοξεί να προσέφη θέσισον είς τήν άγνοίαν του Λαού, όργανον πάσης άνοησίας τής πολιτικής και κοινωνικής έντιμωσέως πού ερρίσκαται σήμερον είς τήν έξουσίαν και, τέλος, λύσιν είς τό πολιτικόν πρόβλημα του τόπου, ως διαδοχος κατάστασις.

Η συγκέντρωσις των προεδρικών δυνάμεων είς ένα λαϊκόν Προεδρικό Κέντρο δέν είναι αὐθαίρετος σύλληψις ήπρωτομένη από κομματικόν ύπολογισμόν. Η οικονομική διάρρησις τής συγκυρήσθης Έλληνοκής Κοινωνίας έντεμπε δοκίμας Εισοροροφήσις είς τήν άνεκίτην τής συγκυρήσθης. Με τήν άμελλικόν λευτορχισμόν άναρχοκρατικόν οικονομικόν νόμον έξουδετερόθη ή πολιτική και οικονομική χειραφετίσθη των άγροτών και τών εργαζομένων και έπιχειρείται ή ή παγίωσις ενός καθιστώμεν κοινωνίας των ύπερτελείων. Τά άγαθά του πολιτισμού δημοιοργήσθη από τούς πολλούς χείρων τών άλλων. Η κατόκτησις όμως του δικαιώματος τής ίσης συμμετοχής είς τόν ένθικόν πλούτον άποτελεί θεμελιώδες αίτημα δια τήν ερηνικήν κοινωνικήν συντηρήσιν του Λαού, τήν άνοητικήν τής άλλης του εμμερήσας και του ψευδοτικού του πολιτισμού. Η ένωσις των προεδρικών δυνάμεων άναστέλλει ως ιστορική κοινωνική άναγκαίαις και άποτέλει τήν μόρην του άγώνος του Έλληνοκού Λαού δια τήν κατήσασιν των βασικών του δικαιώματων.

Αί έργαζομένη τάξεις δέν αναζη-

τούν πλέον ε'Αρχηγόν, είς χείρας του όπαίου να παροδώς τήν τύχη των. Άναζητούν κομματικόν σχήμα, τό όπαιον να έκπαρή τόν ήθεολογικόν των προσημασμένον, να άλληγήσιν είς τήν νίκη τής προεδρικής Έλλάδας και να διασφαλίση τό άγαθά τής νίκης με έργα ερηνική, εμμερήσας και πολιτισμού.

Αποτελεί πλέον κοινήν συνείδησιν και έί' άπτά άκμήν τά στράματα, τά όπαία υπερίσθησιν είς τό πρόσφατον παρελθόν άντιδραστήκα σχήματα, ότι τήν λύσιν είς τό πρόβλημα τής ήγεσίας τής δημοκρατίας είς τόν τόπον μας τήν προσέφη μόνη ή ίδρυσις ενός άλληνου δημοκρατικού Κόμματος, δυναμένου να έννοπήσθη και κινητοποιήσθη τόν Λαόν — τούς άγρότας και τούς έργάτας, τούς μισθώτους και τούς δισανομένους, έν γένει τούς μικροαστούς των πόλεων. Έως Κόμματος, πού θα τερατισθή όρατικώς, μακρόν των φυσικών, των άντιθέτων και των εύθυνών του παρελθόντος, άχι μόνη τών παλαιών δεσφάσεων η έννοπήσθη, είς τήν άνοητικήν και άντιελλειρητικήν, τής όπαίας έπιχειρείται ή άνοησία, αλλά και τήν προσέφωσιν να δημοιοργήσθη νέον δίλημμα: Κομμουνισμός — Αντικομμουνισμός. Και να δώση, ενώπιον του Λαού, πέρον και έκτός του κομμουνισμώ και του άντικομμουνισμώ, τήν μόνην παροδετήν άδρανίαν είς Όλιγαρχίαν και Λαόν, είς Αντίδρασιν και είς Πρόδον.

Έως Κόμματος πού έργαζομένου Λαού, μακρόν εισθήσεται ζήτης έπιρροής, έχοντες τήν τύχην να ήπρωτοση γνησίον προεδρικόν έπρωτομα με σοσιαλιστικήν κατεύθυνσιν, άποτακτομένην είς τάς δυνατότητας και τάς άνάγκας τής ελληνικής πραγματικότητας. Έως Κόμματος, πού θα καταστήσθη τών έργαζομένων είς τας πόλεις και τούς όρους, ήθυσον τάξιν τής Νέας Έλλάδας, να τούς άνασφύσιν από άπρωτομον όρίθων είς ύπώθινον κοινωνικήν και οικονομικήν μάχά.

Διασφάσις και έγγυησις τής έπιτυχίας του νέου πολιτικού όργανισμώ είναι ή πλήρης άσπαισις τής λευτοργίας τής δημοκρατίας είς τό πλαίσιο του κομματικού του μηχανισμού, από τής ήγεσίας μέχρι τής θέσεως του, είς τρόπον ώστε ό άγνοισμός των πόλεων και τής ύπαιθρου να έχη άποσφαιστικην γνώμην και μέρος είς τήν διεκρίσιν και καθοδηγήσιν του. Μετά τήν κατέβησιν των προσωπικών κομμάτων, ήλθεν, έπί τέλος, ή ώρα του Κόμματος Αρχών.

Φερόντες σήμερον τας θέσεις τής άπροεδρικής Ένωσέως δέν προσβόημεν είς τήν ίδρυσιν σχήματος, πού ε' άποτελή ήδιοκρατίαν ενός προσημασμένου πλάσιου, μέσα είς τό όπαίο ήχου θέσιν δια τά δημοκρατικά, προεδρικήν, σοσιαλιστικά στοιχεία του τόπου. Όλοι οι νέοι άνθρώποι πού είναι άποσφαισμένοι να έργασθόν, χωρίς πύθη, χωρίς πίστη, χωρίς όίον, δια ν' άντιμτωσασιν με νέας μεθόδους τό πρόβλημα μιας Νέας Έποχής. Όλοι οι Έλληνας, πού ποθούν μίαν

Νέαν Ελλάδα, τοποθετημένη και το κέντρο του σεβασμού της επί αγάπης της ανθρωπότητας.

II

ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ ΤΗΣ «ΠΡΟΔΕΛΤΙΚΗΣ» ΕΝΩΣΕΩΣ.

Ο Έλληνας Λαός, ο οποίος εις διάστημα δύο γενιών έγνώρισε την φρίκη του πολέμου και ίδεοκρίμα της συμφοράς ενός πρωτοφανούς αλληλοσπαράγματος, τοποθετείται έναντι της διεθνούς ιστορίας με πλήρη συνείδηση της ύστατης του ειθύνης και απέναντι του χάρου, ο οποίος συνδέεται άμεσα με την περιφορμή της υπέρβασης του, καθώς και του εύρηματός χάρου, με τον όποιον έχει κοινότητα καταγωγής, πολιτισμού και δημοκρατικού ιδεολογικού προσανατολισμού.

1) Η Έλλάς αποφασισμένη ν' άγωνισθή με όλα τα μέσα διά την προώθηση της ακραιότερης, ανεξαρτησίας και ελευθερίας της, διαδηλώνει την φανατική προσηλυτισμό της εις τήν ιδεολογία της Δημοκρατίας και της Ειρήνης, καταδικάζουσα τήν ίδιαν προκλητικήν πολέμου ή προσηλυτισμό εις τήν βίαν. Άποκρίσει πώσαν όμωσον ή έμμεσον έπιθετικήν άποκοπήσιν εις τήν κατάλυση της άνεξαρτησίας μιάς χώρας, είτε εις τήν υποταγήσιν τών πολιτικών και κοινωνικών της θεσμών.

2) Η Έλλάς αποδέχεται τήν κατ' έπακόλθην διακυραχίασάν όρχήν περί δυνατότητας εθνικής συνύπαρξης και ειλικρινούς συνεργασίας τών δύο αντίπαλων κόσμων και ύπογραμμίζει τήν ανάγκην της ταχύτερας συνεισότησεως όλων τών λαών της Γης μέσα εις τήν πλαίσια του 'Όργανισμου 'Ηνωμένων Έθνών προς θεμελίωσιν της Διεθνούς Δημοκρατίας.

3) Η Έλλάς κατανοεί πλήρως τήν εύαισθησίαν της γεωγραφικής της θέσεως εις μίαν περιοχήν, που άπετέλεσεν ανέκαθεν πεδίων συγκρούσεως τών συμφερότων των Μεγάλων και είναι διατεθειμένη από τήν πλευράς της ν' υποδοχήσθ τόν γενικόν πόδον της ε' έξολογήσιν των διεθνών αντίπαλων, όπό τήν προϋπόθεσιν πάντοτε του πλήρους σεβασμού της άνεξαρτησίας, ακραιότητας και ελευθερίας της.

4) Η Έλλάς, έχθρική προς οιαδήποτε μορφήν ήμπεριαλισμού, δεν έγκρίνει δυναμικήν πολιτικήν, ή οποία κρίνει είτε εις υποδουλών ζήτων λαών, είτε εις τήν διατήρησιν του άποικιακού καθεστώτος, το όποιον στυγμιμίζει τήν σύγχρονον άνθρωπότητα. Μετέχει της άργωνόσεως του 'Ατλαντικού Συμφώνου υπό έννοιαν αυστηράς άμυντικής. Καί άκριβώς από τήν πλευράς τούτης αντίλομβάζονται τήν συμπεριφοράν της εις τήν 'Ατλαντικήν 'Όργάνωσιν, ότι δεν πρέπει να είναι δυσαναλόγη προς τόν πληθυσμόν και τός οικονομικός της δυνατότητας.

5) Η Έλλάς άξίζει τήν απόλυτον και πλήρη κατοχύρωσιν του δόγματος

της εθνικής της κυριαρχίας, της μοναδικής προνομιόσεως, μιάς έγκραδίου και άδοταγοτάκου συνεργασίας μεταξύ μεγάλων και μικρών κρατίων. Η έκπερμητύς του Κυπριακού και Βαρεβαρητιστικού ζήτηματος δεσποή τήν ένότητα τών συμμαχικών της σχέσεων και αλαθιότατε παραγωγικισ τών όδηγι προς τήν δημιουργίαν μιάς έτεροβαρούς καταστάσεως όπό άνόμους εθνικής άξιοπραξίας και σεβασμού του διεθνούς Νόμου. Η πρόοδευτική Ένωσις θα επιδιώξη τήν έπιπύωσιν του Κυπριακού διά τής αξίωσιως όπως έφαρρησθή τώ δικαίωμα της αυτοδιοθέσεως εις τούς κατοίκους της ελληνικής Μεγαλονήσου.

ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ ΤΗΣ «ΠΡΟΔΕΛΤΙΚΗΣ» ΕΝΩΣΕΩΣ.

Α'. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Θεμελιώδης προϋπόθεσις της κοινωνικής αλλαγής είναι ή πλήρης δημοκρατικοποίησις της πολιτικής ζωής του Έθνους, εις τρόπον ώστε να εξασφαλιζέται ή έκφρασις της γνώσεως θελήσεως τών πολιτών είτε ως άτομων, είτε συντεταγμένων εις πολιτικούς άργωνισμούς και έν γένει τού συνόλου τού έργοζομένου λαού.

1) Η Επρόοδευτική Ένωσις, όργανον παγίωσεως και έκπεκτώσεως τών δημοκρατικών θεσμών, θα εύρίσκει πάντοτε εις τήν πρωτοπορίαν τού άγώνος έναντίον οιασδήποτε δικτατορικής ή κρητοκρατορικής τάσεως και έπιβολής κατά της δημοκρατίας, άπαθενότατε προερχομένων.

2) Διακρίσσει τήν έπίγειωσαν ανάγκην της άνοθεωρήσεως του Συντάγματος, γεννηματος μιάς ανωμόλων και άντίρροπτικής περιόδου, διά τήν κατοχύρωσιν ή σύγχρονισμένη και δημοκρατική λειτουργία του πολιτεύματος, διασφαλιζόμενων τών λοικών ελευθεριών και τών δικαιωμάτων τών πολιτών.

3) Διαδηλώνει τήν άπόφασιν της όσαμ άγωνισθή διά τήν κατάργησιν τών ύπερτιμωμάτων του άπνοριακού κράτους, όλων τών ανολοθών και εξαρτητικών όμών, τήν άμνηστουσι τού παρελθόντος με όλας τός οικονομικός συνεισεταις του και τής άποκατάστασιν εις τός άκείρων τών λοικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών.

4) Προσπαγάφει τός κοβαλικόν αίτημα της πλήρους άνοσυνθέσεως και άνοδορθώσεως του κρατικού μηχανισμού, άποκαρμονόμενων όσων άπειδείχθησαν όργανα άντιδράσεως, φανατικού και έξωπραξήσεως τών μεγάλων συμφερότων και αξιοσημιούμενων εις τήν διεύθυνσιν τών δημοσίων ύπερσών των ίκανών, νέων και άθόβρων στοιχείων. Ο κρατικός μηχανισμός, άνασπαρμαζόμενος εις τός σύγχρονους άνάγκας, ν' αποθή τός άπρωπονον και άκομμάτιστον όργανον της άμοδικής βουλήσεως τών πολιτών και τών προδικτικών τάσεων του Έθνους. Οι πόλοι πρέπει να συμφιλιοθούν με τήν κρατικήν μηχανήν.

5) Η Επρόοδευτική Ένωσις, διακρίσσοισα τήν ανάγκην της πλήρους χροαφιστήσεως τών Έλληνίδων, που άντιπροσωπεύουσιν τόν έθνον του πληθυσμού, θα επιδιώξη τήν ίδιότητα συμπεριφοράν εις πόσαν έκθέλωσιν της εθνικής ζωής. Η κατοχύρωσις της θέσεως των Έλληνίδων απαιτεί άσκήσιν προϋπόθεσιν κινητοποίησεως όλολοθων του λαού διά τήν πολιτικήν, κοινωνικήν και ήθικήν άνάπτυξιν τού τόπου. Έλευθερία Έλληνική ένδομής και παγώνωσι τός δημοκρατικόν όπλισμόν της Νεωτέρας Έλλάδος.

6) Τέλος, Β' άγωνισθή διά τήν πλήρη άποκέντρωσιν και αυτοδιοίκησιν, άποδύλωσιν εις τήν άποκατάστασιν της Έλληνικής Κοινοτέρας, ως άσκήσιν πύθωσι της εθνικής, πολιτικής, και κοινωνικής μας ζωής.

Β'. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η Πολιτική Δημοκρατία δεν έχει άδοσαστικόν περιεχόμενον εις τήν έπαχύν μας, έσ' όσον δεν εξασφαλιζέται, συγχρόνως με τήν ελευθερίαν τών πολιτών, τήν οικονομικήν εύμωρίαν και κοινωνικήν άδωδον τών λοικών μοζών. Η Επρόοδευτική Ένωσις, όργανον κοινωνικού μετασχηματισμού, φιλοδοξεί να όλολοκλήρωσιν τήν δημοκρατίαν εις τήν οικονομικήν και κοινωνικήν της έκφρασιν.

1) Θεμελιώδης προϋπόθεσις της οικονομικής Δημοκρατίας εις τόν τόπον μας είναι ή κατώλυσις του λαχόντος μονοπολιακού και παρασιτικού συστήματος της οικονομικής αλληγορίας, ή κατάργησις τών άδικωτων μονοπολίων, τών οιασδήποτε μορφής οικονομικών προνομίων και τής άδικής προνομιακής θέσεως του ζένου κεφαλαίου. Βά τερματισθή όριστικώς τός καθωστώς της διακυραχίας και άπορροφήσεως τού έθνικού πλούτου από μίαν προνομιακήν τάξιν όλίγων έκποτατών οικονομικών.

2) Κατά λογικήν συνέπεια ή Επρόοδευτική Ένωσις αποδέχεται τήν μεγάλην έπιχειρήσιν της πιστώσεως, τών μεγάλων έπιχειρήσεων μεταφορών, τών έπιχειρήσεων ηλεκτρισμού και κοινής ώφέλειας, τού καπνεμπορίου, καθώς και τών μεγάλων έπιχειρήσεως, ή ίδρωσιε τών όποιων θα καθίσταται άναγκαία από τήν έκφρασθήν ενός εύρύτατου παραγωγικού προγράμματος. Τό άργωνόμενον σύνολον θα άναλώσθ τήν διοικήσειν έν γένει όλων έκείνων τών παραγωγικών κλάδων, οι όποιοι δεν έπιτρέπεται ν' άποτέλωσιν άντιεμμενον ιδιαιτικήν έκμεταλλώσεως, λόγω τού άποφασιστικού κοινωνικού πόλου των. Τό κέρδι τών μεγάλων έπιχειρήσεων πρέπει να κοινωνικοποιηθών.

3) Η άπορική έπιχειρήσεως και πρωτοβουλία θα διατηρηθή και θα ένισχυθή μέσα εις τήν ρυθμιστικήν πλαίσια ενός γενικού οικονομικού σχεδίου, αποδέχεται εις τήν κλιμάκωσι της οικονομικής ζωής της χώρας. Συγχρόνως θα επιδιώξη ή συστηματική άνάπτυξις τών συνεταιρισμών παραγωγής και καταναλώσεως, εις

τρόπον ώστε ό συνεταιριστικός τομέας ν' αποτελέσει επιδόσεων κατάσταση μεταξύ της κρατικής και ιδιωτικής οικονομίας. Εν συνδυασμό προς τήν ά νάπτυξη τών συνεταιρισμών θα επιδιωχθεί ή σταθροποίηση και ή παραγωγική ένταχσις τού επαγγελμα- τοδότησινικού κόσμου.

4) Η επροσδευτική Ένωσις θα έκπαθήσθ και θ' αγωνισθί διά νά επιβάλλη εύρωστον πρόγραμμα παραγωγικής ανάπτυξης διά νά τερματισθί ή οικονομική καθυστέρησης τής χώρας και ή εξάρτησις τής από τήν ξέ- νην θέσθισιν, όποτε και μόνον θα εξα- σφαλισθών σταθερά ύλικά όδοίς δημιουργίαι ενός συγχρόνου ήθνικου πολιτισμού. Κεντρική κατεύθυνσις τής παραγωγικής ανάπτυξης όφείλει νά είναι ή εκβιομηχανίσις τής Ελλάδος, εν συνδυασμό πάντοτε προς μίαν ί- σχυρόν ποιητικήν και ποσοτικήν άνάπτυξιν τής γεωργικής μας παρα- γωγής.

5) Η επροσδευτική Ένωσις φιλο- λαβερίσθ ν' άποκαταστή τήν ελλη- νικήν ύποταξιν εις πραγματι- κήν μονάδα ύλικού πολιτισμού θα στρέφη όλην τήν προσήχον τής προς τήν οικονομική άνάπτυξιν τής υπαίθρου, τήν άσκαλή- ρωσιν τής αγροτικής άποκαταστά- σεις, τήν εξάπλωσιν και ένταχ- σιν τών γεωργικών συνεταιρισμών, τών κλήρη τεχνικών και οικονομικών όπλισμών τών αγροτών, και έν γίνει τή άπαλλογή τού γεωργικού πληθ- σμού από τήν έκμετάλλωσιν τών μετα- λεπτών και τών διαόριστων τής παραγωγής.

6) Αί άνωτέρω προϋποθέσεις θεμε- λιώσως τής οικονομικής Δημοκρατίας άναπόκλιτον έν μέρει ή έν τώ συν- όλω των, έφ' όσον δέν έφαρμοθί νέα και συγχρονισμένη δημοκρατική πολιτική μέ τήν εξασφάλισιν εθνικών θεσμών οικονομικών, αναδάρθρωσιν τού κρατικού προϋπολογισμού και κυ- ρίας εις τή κοινότητα πού διατίθενται εις τή παραγωγική όσπόσιν και ή νάπτυξιν των άμέσων φόρων εις όφωρ τών μεγάλων εισοδημάτων.

Γ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Βασική και μόνιμος επιδιώξις τής επροσδευτικής Ένώσεως, παραλλη- λως προς τήν κίναν οικονομικήν άργά- σων, είναι ή κατοχύρωσις τών άρ- χών τής Κοινωνικής Δικαιοσύνης μέ τήν ριζικήν αναδιανομήν τού ήθνικου

εισοδήματος, τών περιρισμών τών με- γάλων εισοδημάτων διά τού μηχανι- σμού τής άμέσου φορολογίας και ή αντίστασις ήξασφάλισιν ενός ικανο- ποιητικού καπιτάτου όριου συντηρή- σεις εις όλους τούς εργαζομένους.

1) Η επροσδευτική Ένωσις, φο- ρεύς τής θελήσεως τών εργαζομένων, διακρίσθι τώ αναφορισμένω δικαιο- μα πάντοσ άτόμου όπως ήξασφαλήσθ έργασίαν. Τό συγχρονον Κράτος όφεί- λει νά δημιουργή τας προϋποθέσεις διά τήν πλήρη άσασχόλησιν τού εργα- τικού δυναμικού τής χώρας και νά πορήχθ τώ αναγκαία έπίδοματα εις τας περιπτώσεις άεργίας.

2) Η επροσδευτική Ένωσις προ- δίδουσι τήν αύτοήσθητον άρχήν ότι ή Έργασία είναι ή δημιουργία τών ά- γώνων άπόδεχθαι τώ αίτημα ότι πρέ- πει νά έφαρμόσθαι δι αντιπροσώπων τής, ύπαλλήλων και εργατών, εις τήν διακρίσιν και τών έλεγχοσ τής μεγά- λης παραγωγής.

3) Τό δικαίωμα τής κοινωνικής ά- σφαλίσεως πρέπει νά άσκαλησθ εις ό- λους άνεξαρτέτως τούς Έλληνας και νά καλύπθ όλος τός περιτώσεις, ό- σως προηγουμένως προηγήθ έξυγιαν- σή τού φησισμένου άσφαλιστικού συστήματος και καθιερωθ ή δημο- κρατική διεύθυνσις τού από μέρους των έσφαλισμένων.

4) Τό δικαίωμα τής στέγης μέ άνά- πτυξιν τών οικονομικών συνεταιρι- σμών, άνόλογον κατοχήν τών οικο- δορησών-ύλικών, εθνικών δικαιοτήτων μέσα εις ένα γενικόν οικοδομικόν πρό- γραμμα, προς έπίλυσιν τού στεγνού προβλήματος, πού αντιμετωπίζουσι 350.000 οικογενείων.

5) Τό δικαίωμα τής μορφώσεως, μέ δωρεάν παροχήν τής παιδείας μέχρι τής ανώτατης, έκ μέρους τού Κράτους διά τού συστήματος των ύποτροφιών προς άπόδειξιν ήγασίας από τή λα- κία στέρησιν και έν γίνει προς ένί- σχυρον, διάδοσιν και αναγέννησιν τού ήθνικου μας πολιτισμού. Η επρο- σδευτική Ένωσις θα ένισχύσθ μέ ό- λα τās δυνατό μέσα νά νών πνευματι- κών κινήσων μέ κλήρη άποκατάστασιν και στέρωσιν τής πνευματικής και έ- πιστημονικής έλευθέριας, καθίσταν- τού σκοποδισμού, τού αναδωσιμικού σχολαστικισμού και εισαφίσις άπο- κείρισθ μονοπληρώσεως τής σκέψεις.

6) Τό κοινωνικό δικαίωμασ των πολιτών δέν προστατεύονται έφ' όσον

δέν άποκαταστήθ ή λειτουργία τού έλευθέρου συνδικαλισμού εις τούς κοι- νωνικούς άργανισμούς τής χώρας, κοι- νωνικές εισαφίσεις ένός παρε- δομένης εις τās έργατικές και επαγ- γελματικές όργανώσεις.

III

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ»

Η διαμόρφωσις τής επροσδευτικής Ένώσεως εις πολιτικόν όργανισμόν δέν πρέκειται νά είναι μια τεχνητή συγκόλλησις προσώπων και όμάδων, αλλά ένα αδιάσπαστον πολιτικόν όρ- γανισμ, συνεχώς αναπτυσσόμενον και αναπευόμενον εις τήν ήγασίαν τού, μέ- σω ενός γενικού δημοκρατικού μηχανι- σμού, λειτουργούντος άπό πάσαν στιγμήν από τής όσώσεως μέχρι τής κορυφής τού.

Προς τών σκοπών τής όριστικής δια- μορφώσεως τού νέου λαικού κινήμα- τος θα συγκελήθ ή διάσπορα τεσσάρων έως πέντε μέρων και μέχρι όσον εις τήν βασικήν τού διάρθρωσιν δικτυωθή άλλωλκρον τήν χώραν, Συνέδριον τού Κόμματος, εκτός τού όποιού θα εί- ναι: α.) Η σύστασις λεπτομέρειος προγράμματος και β.) Η άνάδειξις των διοικητικών όργάνων επί τή βά- σιν τού έγκριθέντος καταστατικού τής επροσδευτικής Ένώσεως.

Τήν διοίκησιν τής επροσδευτικής Ένώσεως μέχρι τής ήμρας τού Συν- νέδριου καθώς και τών όργανωτικών προπαρασκευών τού Συνεδριού θ' ά- σκαλήθ προσωρινή δεκαμετομής Οργανωτική Έπιτροπή.

IV

Η επροσδευτική Ένωσις άνακύ- πτει ως ιστορική ανάγκη μέσα από τή απλόχευη, τούς κόμους και τή θ- νεκρα τού Λαού μας. Πάνω από τούς κόμους άγαπημένων νεκρών όφόνει τώ λάβωσιν τής Αγάπης και τής Έλευ- θέριας. Πάνω από τήν εξαβλίσιον ά- ρνησάτεται τήν εύτυχίαν και τήν ειρή- νην. Πάνω από τούς παλαιούς και νέους δικαιοσύν εισαγωγίεται τήν συνολικήσιν. Πάνω άπ' όλα άγαπά και αγωνίζεται διά τήν Ελλάδα, τήν Πατρίδα τής Δημοκρατίας.

Έν Αθήναις τή 22 Φεβρουαρίου 1933

Η «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ»

**Τό Μανιφέστο, από χέρι σε χέρι πρέπει
νά κυκλοφορήσθ σε όλόκληρον τόν Λαό**

(Άνατύπωσις από τήν έδωδοραθείαν έπίθεσθισιν «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ».

Διαόθωσις: Είρ. Αερίτας, Πατριώτη 63B)